

CONSILIUL JUDEȚEAN DÂMBOVIȚA
DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI
Asistență socială copii: Târgoviște, str. I.C.Vissarion, nr.1, cod 130011; Tel: 0245-217686, 614615, 617042;
Fax: 0245-614623
Asistență socială adulți: Târgoviște, str. Mr.Brezișeanu, nr. 25, cod 130035; Tel: 0245-617348, 611915;
e-mail: dgaspcdb@yahoo.com; dgaspcdb@gmail.com; website: www.dgaspcdb.ro
operator de date cu caracter personal nr. 8980

Nr. 15540 /RP/22.04.2021

COMUNICAT DE PRESĂ

Povestea lui R...

"Nu mă simțeam bine... aveam impresia că oamenii se uită cu frică la mine!"

Astăzi vă prezentăm povestea personajului R., o poveste aparte, pe care sperăm să o citiți cu sufletul, mai mult decât cu mintea. Beneficiarul nostru, în vârstă de 17 ani, are identitatea protejată în această poveste de viață.

A fost abandonat de mic, iar până la aproape 14 ani nu a știut că părinții lui sunt în viață. El a crescut prin centre de plasament și la asistenți maternali profesioniști din județul Călărași, unde s-a născut: *"Eu știam că sunt morți, că nu am familie. A fost urât atunci când am aflat."* Mama sa a fost căsătorită de mai multe ori, tatăl lui este închis, iar băiatul a fost "al statului" până în momentul în care a apărut cea care i-a dat viață. S-a întâmplat la un spital din Călărași, unde era internat. Își amintește că a văzut intrând pe ușă o doamnă bine îmbrăcată, care părea că are bani și a fost uimit să audă că întreabă de el. Îndrumată de asistente, femeia a venit și i-a spus că este mama lui. A urmat o discuție scurtă cu multe întrebări și prea puține răspunsuri. Copilul de atunci a aflat că în urma procesului prin care tatăl biologic a fost închis, mama nu a avut posibilitatea să se întoarcă din Spania pentru a-l crește. Astfel că a ajuns în grija unei mătuși, care a murit în propria locuință, cel mai probabil din cauza unei hemoragii. O săptămână a durat până când o vecină a găsit-o în casă fără viață, o săptămână în care bebelușul a reușit să supraviețuiască. Apoi au urmat anii alături de un asistent maternal profesionist. Ar fi trebuit să rămână familia baiatului, dar acesta nu a știut să o pastreze. Influența anturajului a fost mult mai puternică, iar R. a făcut foarte multe greșeli.

Era doar un copil când a început să fure. Își amintește că avea 10 ani. Azi un furt copilăresc, maine deja o infracțiune. Și multe alte ilegalități după... Din centrele de plasament fugea des și comitea mai multe infracțiuni. A fost reintegrat în familie de două ori, însă nu s-a putut adapta să trăiască alături de mama sa, nici în România, nici în Spania. Pentru că aceasta s-a căsătorit cu un bărbat din județul Dâmbovița, băiatul a ajuns la Complexul de Servicii Sociale Găești, unde și-a descoperit talentul artistic. Povestește mândru că un perete întreg este pictat de el. Pentru prima dată,

aici, s-a simțit stânjenit pentru faptele sale *"Nu mă simțeam bine, mă simțeam prost, aveam impresia că oamenii se uitau cu frică la mine."*

A încercat, din nou, să locuiască la mama sa, însă nu a fost cu noroc nici de această dată. *"De la Butoiu de Sus am plecat pe jos, prin pădure, noaptea. Am mers până la Târgoviște. Nu aveam nimic, doar hainele de pe mine. Am mers până la Moreni, tot pe jos. Niciodată nu am mers pe jos atât de mult ca atunci. Am făcut prostii și pe acolo..."*. Într-un final, R. a ajuns la Complexul de Servicii Sociale Târgoviște *Floare de Colț*. Și aici și-a continuat vechile obiceiuri, a fugit de câte ori a avut ocazia. Pe timp de vară fugea pe litoral, unde muncea: *"Primul tren era al meu. O dată am plecat cu marfarul de la București până la Medgidia. Îmi era teamă că mă ia vântul, dar am ajuns. Am făcut de toate, am fost ospătar, barman, am fost și la circ..."*

Viața sa nu a fost însă ca un spectacol de circ, nu a fost deloc ușoară. Lipsa familiei și-a spus cuvântul, iar anturajul greșit l-a făcut să ajungă în închisoare, la doar 16 ani. A săvârșit un an de închisoare pentru jaf și tâlhărie calificată. Spune că a fost în tranzit prin mai multe penitenciare și a văzut suficient cât să știe că nu mai vrea să se întoarcă în detenție.

Beneficiarul nostru este conștient de greșelile pe care le-a făcut și spune că încearcă să se schimbe. Își dorește să treacă timpul mai repede, să împlinească 18 ani pentru a putea ieși din sistemul de protecție și are o destinație clară: Spania. Menționează că acolo are toată familia, acolo este mama sa, cu care a ținut legătura de când a cunoscut-o, și mai are 1 frate și 3 surori mai mari. Și-a definit planurile de viitor. În Spania va încerca să termine școala. În țară nu vrea să o facă pentru că știe că va fi etichetat ca *"fostul deținut"*. Apoi își va obține permisul de conducere, tot în afara țării. Spune că, între timp, va strânge bani pentru a-și achiziționa propria sa locuință, dar în România, unde se va întoarce, la un moment dat. Este dornic să se îndrăgostească și crede că iubirea îl poate salva, îl poate face să se schimbe total. Speră că mama sa îi va răspunde la toate întrebările. De asemenea, își așteaptă tatăl să iasă din închisoare pentru a purta o discuție și cu el: *"Să-mi dea socoteală, că din cauza lui am viața asta!"*

Are și câteva regrete: *"Regret că nu am continuat școala și regret că mi-am pierdut un an de copilărie în închisoare!"*

Al nostru R. și-a luat cele mai dure lecții de viață, care l-au maturizat mult mai rapid și l-au învățat să fie mai selectiv cu oamenii din jur. *"Am fost un lup singuratic de mic."*, afirmă tânărul, punctând că nu va mai avea la fel de ușor încredere în oameni.

În ciuda trecutului său, noi vedem în privirea sa inteligență, hotărâre și un suflet care are mare nevoie de încredere și de afecțiune. Îi acordăm încrederea de care are nevoie și îi suntem alături până la vârsta maturității și după, dacă își va dori acest lucru. Ne-a promis că până pleacă din centru îl va înfrumuseța prin talentul său artistic. Îi place mult să picteze și să facă tatuaje. Are și el câteva făcute când era mai mic, pe care spune că le va ascunde cu timpul.

Am remarcat pe mâna sa o cruce tatuată, singura despre care afirmă că va rămâne, dar îmbunătățită: *"Decât să Îl porți pe Dumnezeu pe un lemn, mai bine Îl porți pe tine."* Este un tânăr credincios, care recunoaște că Îl caută pe Dumnezeu doar atunci când este în impas. Când a ajuns în închisoare nu L-a căutat: *"Când am plecat la pușcărie nu L-am căutat. Ce? M-a trimis Dumnezeu să dau în cap, să fur?...Eu spun adevărul! Toată lumea Îl caută pe Dumnezeu doar când are nevoie..."*.

Sperăm ca tânărul nostru să reușească să devină un om de bine, iar noi îl vom îndruma în acest sens cât va fi posibil!

DIRECTOR GENERAL,

jr. Ionela Sandu

DIRECTOR GENERAL ADJUNCT,

jr. Doinița Dinu

ȘEF BIROU,

ing. Cerasela Gurgu

